

สำนักงานพัฒนาคุณภาพงาน
เลขที่ผลงาน...../.....
วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล.นางจุฑาทิพย์... แพงกันยา.....รหัสบุคคล...002732.....

เบอร์โทรภายใน..02-2011992.....เบอร์โทรมือถือ .0864019915.... Email Address...jutatip251108@gmail.com.....

หน่วยงาน.หอผู้ป่วยพิเศษศูนย์การแพทย์สิริกิติ์9NK/2.....

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด)..ฝ่ายการพยาบาลศูนย์การแพทย์สิริกิติ์.....

*ชื่อ-สกุล.....นางจุฑาทิพย์..แพงกันยา..... รหัสบุคคล..002732.....

(ผู้ที่ได้รับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ:

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้รับไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณารอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ส่วนที่ 2

ชื่อเรื่อง...ปลูกต้นไม้แห่งความรักที่รามาริบัติ.....

ดิฉันเริ่มทำงานช่วยพ่อแม่ทำนาทำไร่ตั้งแต่อายุ12ปี พอจะจบชั้นประถมพ่อถามว่า“จะเรียนต่อไหม” แต่
ขณะนั้นที่บ้านมีลูกที่กำลังศึกษาอยู่ทั้งหมด5คนรวมดิฉันด้วย ดิฉันคิดว่าพ่อคงไม่สามารถส่งให้ศึกษาต่อจนจบได้
ประจวบกับปีนั้นที่บ้านทำไร่อ้อยส่งโรงงาน 3ปีมาแล้วที่เงินที่ได้มาหักค่าใช้จ่ายหมดแล้วแทบจะไม่เหลือเงินเลย
ดิฉันจึงตัดสินใจไม่เรียนต่อ ครูประจำชั้นเสียตายเป็นมากมาสอบถามถึงที่บ้านหาสาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อ ดิฉันตอบครูไป
ว่าสมัครใจจะช่วยพ่อแม่ทำงานส่งพี่น้องให้เรียนแทน ช่วงเวลานั้นดิฉันต้องทำงานในไร่ในนาในตอนกลางวันพอตก
กลางคืนก็ไปหัดเย็บผ้า ด้วยความหวังว่าอนาคตจะได้รับผ้ามาเย็บที่บ้านสร้างรายได้เพิ่มทำเช่นนั้นนานถึง7ปี
ต่อมาในปีพ.ศ.2527อายุเกยพัดเข้าถล่มภาคอีสาน คืนหนึ่งดิฉันนอนในกระท่อมที่นา กลางคืนฝนตกลมแรงมาก
พัดเอาหลังคากระท่อมปลิวหายไปเหลือแต่ข้างฝาบ้านกะเสาเท่านั้น อากาศหนาวมากฟ้าผ่าลงที่ควายที่ผูกอยู่ใต้ถุน
บ้านตายไป1ตัว ดิฉันรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัยหลังจากหมดฤดูเก็บเกี่ยวข้าวแล้ว ดิฉันจึงตัดสินใจเดินทางมา
กรุงเทพฯเพื่อสมัครงานเย็บผ้าโหล การทำงานเย็บผ้าโหลถ้าวันไหนเขาตัดชิ้นผ้าไม่ทันดิฉันก็จะไม่มีงานทำ ทำงาน
โรงงานเย็บผ้าอยู่นาน6ปี ในระหว่างนั้นดิฉันคิดว่างานที่ทำอยู่ไม่มั่นคงเลยแก่ตัวไปจะอย่างไร และดิฉันเกิด
ความคิดว่าคนไม่มีวุฒิการศึกษาทำให้ขาดโอกาสในการแข่งขันในการทำงาน ดิฉันจึงตัดสินใจไปเรียนการศึกษา
นอกโรงเรียน หลังจบการศึกษาดิฉันมีวุฒิการศึกษาแล้ว ดิฉันจึงมาสมัครงานที่โรงพยาบาลรามาริบัติ ญาติพี่น้อง
ต่างไม่เห็นด้วย แต่ดิฉันคิดว่าถ้าเกิดเจ็บป่วยขึ้นมาเรามีสวัสดิการการรักษาจะดีกว่า ดิฉันได้รับการคัดเลือกเข้า
ฝึกงานที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมพิเศษนาน3เดือน แล้วจึงได้ถูกคัดเลือกให้มาทำงานประจำที่ศูนย์การแพทย์สิริกิติ์
หลังจากดิฉันทำงานธุรการครบ2ปีก็มีโอกาสได้ฝึกน้องธุรการที่เข้ามาทำงานใหม่

การฝึกฝนน้องใหม่ให้เป็นธุรการที่มีคุณภาพ เปรียบเหมือนการปลูกต้นไม้ การคัดเลือกเข้ามาเปรียบเหมือน การเลือกสายพันธุ์ซึ่งงานเป็นหน้าที่ของฝ่ายบุคคล แต่ตัวดิฉันเปรียบเหมือนพีเลียงที่จะพุ่มพักเมล็ดให้เติบโตต่อไป เป็นต้นไม้ใหญ่ ดิฉันต้องรดน้ำพรวนดินให้เมล็ดนั้นเติบโตเป็นต้นอ่อนเพื่อที่จะสามารถเติบโตได้ ดิฉันจำเป็นต้อง สอนงานของธุรการเป็นพื้นฐานเบื้องต้นเสียก่อน แล้วจึงค่อยสอนน้องให้รู้จักแบ่งปันและสนใจบุคคลอื่นว่าทำ อย่างไรจึงจะสามารถช่วยงานเพื่อนร่วมงานได้พร้อมกับให้เกิดความรู้สึกยินดีที่จะช่วยเหลือแม้จะไม่ใช่งานใน หน้าที่ก็ตาม และให้ระลึกเสมอว่าตัวเราเป็นบุคลากรที่มีค่าขององค์กร ดิฉันปลูกฝังค่านิยมขององค์กรเพื่อให้เกิด ทัศนคติในการทำงานที่มีคุณภาพและตัวเองก็ต้องมีความสุขในการทำงานร่วมด้วยโดยเน้นให้ภาคภูมิใจในงานที่ทำ แต่ การฝึกฝนให้น้องธุรการใหม่ให้มีคุณภาพดังตั้งใจ ย่อมมีผลรับแตกต่างกัน เปรียบเหมือนเมล็ดพันธุ์พืชจะงอกงามได้ ต้องขึ้นกับปัจจัยหลายสิ่งหลายอย่างประกอบกัน เช่น ดิน น้ำ ปุ๋ย แสงแดด เป็นต้น ดังนั้นดิฉันจึงต้องใช้ยุทธวิธี หลากหลาเช่นการสอนด้วยคำพูด การสาธิตให้ดู มีการแนะนำให้มีการจดสิ่งสำคัญบางครั้งก็จำเป็นต้องจด กลับไปท่องจำก็มี มีการแนะนำสถานที่ที่มีธุรการต้องไปติดต่อ โดยเน้นให้มีความรักในองค์กรรักการให้บริการซึ่ง เป็นสิ่งที่ปลูกฝังเป็นพฤติกรรมบริการของศูนย์การแพทย์ศิริกิตมาเนิ่นนาน ดิฉันกำลังปลูกต้นไม้แห่งความรัก แต่ก็มี น้องใหม่หลายคนที่ไม่มีความสุขที่ได้ทำงานที่นี่ จำต้องลาออกไปหรือไม่สามารถผ่านการประเมินในระยะสามเดือน แต่สิ่งนั้นไม่ทำให้ดิฉันสูญเสียความตั้งใจที่เลิกลสอนน้องใหม่เลย ดิฉันยังคงมีความตั้งใจฝึกฝนน้องใหม่รุ่นต่อไป เพราะต้องการให้น้องเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่ที่ให้ร่มเงาคือสามารถเป็นที่พึ่งพิงของผู้อื่นได้ พร้อมกับมีความรักใน องค์กร รักในการบริการ เป็นต้นไม้แห่งความรักที่แผ่ขยายกิ่งก้านสาขาออกไป จากเมล็ดพันธุ์ที่ดิฉันพุ่มพัก ดิฉัน สามารถสร้างน้องธุรการที่ประสบความสำเร็จจำนวนมิใช่น้อย น้องธุรการที่ดิฉันสร้างกลายเป็นเสาหลักให้แก่ห่อ ผู้ป่วยอื่น และเป็นพีเลียงน้องใหม่ได้เช่นกัน ทำให้ดิฉันรู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถปลูกต้นไม้แห่งความรักได้สำเร็จ

ตลอดระยะเวลาการทำงานมากกว่า20ปี ดิฉันมาทำงานที่รามาริบัติไม่มีสักวันที่จะไม่ยอมมาทำงาน และไม่เคียดคิดที่จะเปลี่ยนงานอีกเลย ที่นี้ทำให้ดิฉันมีบ้านมีร่มไม้รอบคร้วพร้อมหน้าอบอุ่นและมีความสุขภาคภูมิใจ ที่สามารถเป็นหนึ่งในครอบครัวรามาริบัติเมื่อมีคนถามว่าทำงานที่ไหนดิฉันจะตอบด้วยความภาคภูมิใจว่าทำที่ โรงพยาบาลรามาริบัติค่ะ ดิฉันยังคงปลูกต้นไม้แห่งความรักที่รามาริบัติ และดิฉันก็ปรารถนาเชิญชวนบุคลากรอื่น ในรามาริบัติมาร่วมกันปลูกต้นไม้แห่งความรักในรามาริบัติกัน เพื่อเกิดร่มเงาแห่งความรักแผ่ขยายไปในรามาริบัติ ของเราตลอดไป

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน).....*กัญญา จันทะกิจ*
ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย).....*กัญญา จันทะกิจ*
สังกัด.....*งานทรัพยากรบุคคล ฝ่ายทรัพยากรบุคคล ศูนย์การแพทย์ศิริกิต*
วัน / เดือน / ปี*29 เมษายน 2565*